

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbra de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază. Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic“.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Reculegere.

Publicul dela noi e încă tot sub impresia scandalurilor din București. Prea erau dureroase și prea însemnate prin urmările lor aceste scandaluri, pentru-ca impresia ce au deșteptat-o s'îi trecut cu ziua care le-a produs.

Scandalul cu Liga a măhnit publicul, — scandalul cu Metropolitul-primat l-a pus în uimire.

Și dacă ele, în ordinea cronologică în care s'au produs, s'au întinecat unul pe altul; și dacă rind pe rind au pasionat lumea, fiecare într-o deosebită măsură: — amândouă la un loc au rămas, în sentimentul general, ca două rușini naționale.

S'ar' pare că trecem printr-o perioadă critică de decadență îngrijitoare, când apostasia și cinismul își dau mâna ca să surpe tot ce făcea tîndu au pasionat lumea, fiecare într-o deosebită măsură: — amândouă la un loc au rămas, în sentimentul general, ca două rușini naționale.

Și cum n'ar fi fost măhnit publicul nostru, când a văzut căte miserie ni-s'au făcut din partea tocmai aceluia, în cari cu toții puneam mai multe și mai frumoase speranțe?...

Discursul dela Iași al dlui Dim. Sturdza a retezat, ca niște foarfecă, aripele visurilor ce ni-le făcuseră despre d-sa. Adio „samsaric cinstit!“ adio „intervenție pe cale diplomatică în favoarea fraților subjugai!“ adio „sprigin desinteresant cauzei naționale!“...

Și toate aceste — la o săptămână, (numai la o săptămână!) după venirea la putere a „celui mai mare naționalist din România“, a omului care reprezintă, peste munți, ideea națională, în desvoltarea ei istorică dela Tudor Vladimirescu încoace, a dușmanului celui mai neîmpăcat al fanarioților celor lipsiți de simțul național și gata în tot momentul la tradare!!!...

O singură mângâiere ne mai rămănea, după acest naufragiu de iluzii și speranțe: Era credința, că d. Dim. Sturdza o s'îi lase în pace, cu mijloacele noastre puține și cu puterile noastre slabe, se ducem lupta înainte cum vom pute și s'îi ne facem datoria față de neamul nostru asuprit.

A trebuit să perdem și ilusia aceasta! Autorul moral și intelectual al tuturor desordinelor ce s'au întîmplat de o vreme încoace, este d. Dim. Sturdza.

D-sa a provocat criza dela „Tribuna“, d-sa criza dela Ligă, d-sa este răspunzător în ultimul loc de toată anarhia din cele din urmă timpuri, de toate intrigi și de toată campania de calumnie ce s'a purtat în contra oamenilor noștri celor mai buni și mai presus de bănuiele.

La ce adecă n'am mărturisit această stare faptică a lucrurilor? La ce am face răspunzător pe bietul T. L. Albini pentru refuzul de a da declarația? La ce am învinovăți din cale afară pe nenorocitul de Bro'e pentru convocarea convencionulelor și lansarea manifestelor cunoscute? La ce am fi necruțatori cu nefericitul de Slavici pentru faimoasa-i năvălă-politică îndreptată contra noastră, tipărită din fondurile secrete ale guvernului și distribuită gratis de agenții polițienești? La ce am învinovăți pe toți ceilalți de scandalul ce l-au provocat la Ligă? La ce?... când toți acești domnișori sînt oameni de casă ai dlui Sturdza și când și copiii știu la București că ei execută orbește, — și poate une-ori cu desgușt, — ordinele sale? La ce?... când nu e om care s'îi se îndoiască că d. Sturdza ar fi putut și poate opri toată rușinea aceasta cu o vorbă, cu un gest?...!

Dacă toți acești domnișori s'au pus, cum se zice, în gura tunului și au luat-o razna peste câmpi cu scandalul și intriga, ei n'au făcut, mai la urma-urmelor, decât un exces de zel, ca s'îi se recomande stă-

pânului; dar' — fără a-i socoti de nevinovați pentru această obediență pasivă, — adevăratul și marele vinovat pentru toate câte rele s'au întîmplat de o vreme încoace în cauza națională este și rămăne d. Dim. Sturdza.

Aceasta o știe azi toată lumea; — și noi cu d. Sturdza o s'îi ne tragem socotelile, ear' nu cu creaturile sale, pe jumătate neresponsabile.

Omul acesta, care a deșteptat atâtea speranțe și căruia i-se spunea „încarnarea românismului“, a ajuns astăzi s'îi fie privit ca o adevărată pacoste a românismului, și va fi considerat, — de nu se va opri din ca'ea apucată, — ca unul din tipurile cele mai respingătoare ale istoriei noastre contemporane.

Cum, deci, nu avea s'îi fie publicul nostru adănc măhnit, când a văzut și s'îi convins, că toate miseriile, ce s'au ținut lanț în chestia națională timpurile din urmă, ne vin tocmai dela omul pe care acest public, în extrema lui bună credință, l-a înălțat pe un pedestal atât de înalt și numai nu l-a divinizat, ca pe unul din cei mai mari apostoli ai românismului?...!

Și, — în altă ordine de idei, — cum s'îi nu rămăne publicul nostru uimit, când vede, în scandalul cu Metropolitul-primat, biserica română înjosită și ținută în noroiu de dragul răsunării celei mai pătimase?

Toate acușările aduse Metropolitului-primat de ar fi adevărate; de s'ar pute articula în sarcina sa încă pe atâtea acușări și de o sută de ori mai grave; — totuși ne mai pomenim scandalul ce s'a făcut în această afacere și nu se iartă, nu se justifică.

Cu drept cuvînt, un amic al nostru spunea mai zilele trecute, vorbind de această afacere, că guvernul român ar fi fost mai scușabil dacă ar fi asasinat pe Metropolitul-primat, în loc ca s'îi provoace scandalul rușinos pe care l'a provocat și care însemnează asasinarea bisericii înseși și prestigiului său.

Scandalul cu Metropolitul-primat ar pute s'îi aibă urmări incalculabile și pentru noi, Românii din Transilvania și Ungaria, și pentru biserica noastră. De rău, de bine, Episcopii noștri se bucură de oarecare independență, pe care, folosindu-o cu trageră la inimă pentru poporul nostru, ei pot s'îi aducă multe și mari servicii.

Ce vor zice oare dușmanii noștri, cari de atâtea ori au încercat s'îi lovească biserica română, lovind pe șefii ei, când vor vedea acum procedarea guvernului român față de Metropolitul-primat? Ce perspectivă se deschide independenței bisericii noastre și capilor ei?...!

Punem numai întrebarea și lunecăm asupra-i, fără s'îi stăruim mai mult.

Dar' întrebarea aceasta s'îi-a pus-o toată lumea la noi; — și de aceea nu e de mirare, că publicul nostru a rămas uimit văzînd cum numai guvernul român nu s'îi-a pus-o și cum dă loc unui atât de groaznic scandal, creînd un precedent atât de periculos.

Noi credem că e vremea s'îi se curme odată cu aceste rușini naționale, păgubitoare din toate punctele de vedere. E vremea s'îi ne reculegem!

Sîntem popor tinăr, și se cuvine s'îi ne prezentăm lumii cu mai multă demnitate și s'îi lucrăm cu mai mult entuziasm și cu mai mult respect de noi înșine la înălțarea neamului nostru.

„Gazeta Transilvaniei“ cere cu stăruință s'îi publicăm recursul d-lui Dr. Rațiu în contra opririi conferinței naționale. Începînd cu o notiță, „Gazeta“ s'îi scrie prin a scrie un articol de fond în această chestiune.

Voim să prevenim o serie de articoli, și de aceea ne grăbim s'îi dăm confratelui brașovean cuvenitele lămuriri.

Di Dr. Rațiu a înaintat vicecomitelui recurs contra opririi conferinței de către primarul din Sibiu, — și noi am înregistrat faptul; respingînd vicecomitelui recursul dlui Dr. Rațiu, d-sa a înaintat recurs ministrului

de interne, — și noi earăși am înregistrat faptul.

N'am publicat încă în întregimea lor aceste recursuri, pentru bunul motiv, că așteptam ca această afacere, în curs de rezolvare, s'îi ajungă la un rezultat definitiv. Dacă și ministrul va respinge recursul dlui Dr. Rațiu, atunci calea prescristă de lege în asemenea casuri fiind pînă la capăt, intenția noastră, — chiar mai înainte de a ne face „Gazeta“ atenți, — era s'îi rugăm pe dl Dr. Rațiu s'îi ne comunice în copie actele ce s'au schimbat în afacerea conferinței între d-sa și diferitele autorități și s'îi dăm astfel publicului ocaziunea de a judeca această afacere în întregul ei, ear' conducătorilor națiunii ocazia de a se gândi la pașii ce sînt de făcut pe viitor față cu procedarea anti-legală puterii de stat.

Așa am crezut noi bine s'îi procedăm, amînînd publicarea documentelor în chestiune.

Crede „Gazeta“ altminterlea? Voește ea numai decît s'îi se publice recursul a cum? Asta o privește; — și nimic mai simplu decît s'îi se adreseze corespondentului său din Sibiu ca s'îi scoată și s'îi comunice o copie de pe acel act, fie dela vicecomitele, fie dela d. Dr. Rațiu.

În tot cazul, găsim cam nepotrivit amestecul „Gazetei“ în afacerile noastre de redacție și pretenția ei ca s'îi publicăm cutare ori cutare lucru, mai ales că noi nu recomandăm „Gazetei“ ce s'îi publice și ce nu.

Judicatura Curiei.

— Discuțiunea din parlamentul maghiar asupra proiectului despre judicatura curiei în afaceri electorale. —

La 3 Iunie s'a încheiat în parlamentul din Pesta discuțiunea în general asupra proiectului despre judicatura Curiei, asupra căruia am fost atras deja atențiunea cetitorilor în nrul 110 al „Tribunei“. Proiectul a fost primit ca basă a discuțiunii speciale de întregă casa, cu excepțiunea alor 4 voturi. (Horváth Gyula, Horváth Ádám, Lukács Gy. și Herman Otto).

Acum vom face și noi o reprivire asupra întregii discuțiuni, care trebuie s'îi ne intereseze, fiindcă s'a vorbit foarte mult despre legea electorală și sufragiul universal în raport chiar cu chestiunea naționalităților.

Primul orator, contele Apponyi, care, așa zicînd a dat ansă la prezentarea acestui proiect, în vorbirea sa a accentuat slăbiciunea proiectului, ca reformă, și a mărturisit, că o idee mare politică a legat de el, dar' s'a înșelat. În general primește proiectul, ca un fapt care însemnează ceva. Caracteristic e, că pentru paragraful, cari așa de mult restrîng rolul preoției în materie electorală, nobilul conte catolic n'a avut nici o singură observație.

Polónyi Géza, zice că legea, care ar fi s'îi ese din acest proiect e un fel de Pro-bismansel. (Legea e făcută numai pentru 8 ani de probă). Dar' e foarte defectuoasă. Corupțiunea, care amenință cu decadență generală parlamentarismul din Ungaria, e scutită și protejată și de acest proiect sub titlul de „taxă de carbușie“.

Ca panacee contra răului re-omandă sufragiul universal, cu votare secretă, după comune s'au cercurile notariale.

„Sufragiul universal“ nu e un drept codificat; e o devisă, un program. El altfel e în America, altfel în Franța etc., altfel va fi în Ungaria. Totul atîrnă dela extensiunea ce i-o dăm.

„Eu — zice Polónyi — dau drept de vot bărbaților, cari au ajuns vîrstă obligatorie de miliție (20 ani), dacă știu cîți și scrie (acolo unde cel puțin cu 10 ani înainte a existat școala).“

O voce: Dacă știe cetii și scrie ungurește!

Polónyi: „O primește și aceasta, dar' cu condiție. Nedreptatea aceea nu o vom comite, ca se pretind s'îi știe cetii și scrie ungurește cineva, căruia nu i'am dat școală maghiară“.

Spre scopul acesta, P. cere statificarea tuturor școalelor confesionale.

Sima Ferencz vede garanța constituțiunii în curățenia legilor electorale. Nu există

stat în Europa, în care alegerile s'îi fie regulate de legi mai laxe, ca și în Ungaria. Pledează pentru sufragiul universal. E de părerea, că norocos va fi acel bărbat de stat, care va uni naționalitățile din patrie; spre scopul acesta sufragiul univ. e un bun mijloc. Trebuie introdus drept egal. Doar agitatorii români mai ales la lipsa de proporțiune a dreptului electoral se provoacă. Disproporțiunea cercurilor electorale încă așa e de bătătoare la ochi, încît măcar aceasta ar trebui delaturată.

Horváth Gyula e în contra proiectului din motivul, că prin el puterea de a hotărî asupra alegerilor (anume a celor atacate cu petiție) se delegă dela parlament la — Curie. După el autoritatea parlamentului trebuie adăugată și mărită, ear' nu micșorată, pentru-că în statul maghiar, existența națională maghiară o singură instituțiune are pusă peste ori-ce îndoială: parlamentul maghiar. „În celelalte instituțiuni, în toate se pot viri elementele și interesele străine, dar' aici în parlament alta, decît concepțiunea și gândirea națională maghiară n'are loc“.

Înzădă fac acum o nouă literă de lege, căci nu litera, ci oamenii hotărăsc, și ei știe, că oamenii, în campania electorală, ce se apropie, vor căuta numai cum se eludă legea.

Pledează cu mult zel pentru fusiunea partidelor, cari recunosc dualismul, fiindcă timpuri grele se arată.

Cont. Batyányi T. salută pe Horváth pentru ideea fusiunii și primește proiectul deși e defectuos.

Herman Otto nu-l primește, pentru-că — zice el — a cui e puterea, a aceluia e și judecătura. De aceea parlamentul s'îi nu-și dee din mână dreptul de a judeca el asupra alegerilor.

Jelinek Arth. (guvernamental), apără proiectul. Zice, că tocmai de aceea s'au delegat curiei numai alegerile atacate, ca s'îi nu se submineze autoritatea curiei. Judicatura în lucruri politice subminează autoritatea judecătorului.

Eötvös Károly zice că, nu primește principiul sufragiului universal deși adă necesară extinderea dreptului electoral și al cercurilor.

Peste vorbirea ministrului Erdélyi trecem la Pázmándy, care a vorbit mult despre chestiunea naționalităților.

Pázmándy Dénes vede în faptul, că toate partidele conglăuesc întru primirea în general a proiectului despre judicatura curială, dorința generală de a delatura procedura de pînă acum la alegerile dietale. De 22 de ani există actuala lege electorală, ear' în acest restimp ea în continuu s'a dovedit de inutilă, căci ea a fost în cel mai curat cas călcată, ear' abuzurile s'îi sfîrșite, nici-cînd n'au fost îndestul înfăptuite din partea societății și a opiniei publice. Auzit-am doar chiar acî în casă, că un secretar de stat a timbrat alegerile maghiare de mișelii domnești. (Uri hunczutság). Trebuie deci s'îi cautăm a urma alt sistem electoral.

Observ și acum teama unora, că legea electorală nu va favoriza îndeajuns stăpînirea partidelor, ear' alții s'îi tem, ca nu cumvase între în parlament elemente, cari exerciază iubirea de patrie în oare-cari privințe cu totul altcum.

Ambele puncte de vedere sînt false, căci cu privilegiul alegătorilor interesul de partid trebuie lăsat cu totul la o parte, ear' în parlament trebuie s'îi fatre acela, care de fapt întruinește voința majorității cercurilor.

În felul acesta sînt primejdioase acele dispozițiuni, cari sincer spunînd, — menite sînt, ca naționalitățile se nu poată veni acî în proporțiune, în care s'îi-ar pute trimite pe adicții lor. Poștească și vină, căci din cele ce vor vedea e imposibil se nu se îmblânzească (!), e imposibil s'îi se nu se convingă, că acea cale pe care pășesc nu este salutară nici pentru ei nici pentru alegători. Ei imediat vor începe a cănta pe altă coardă și astfel tendențelor lor li-s'ar pune capăt. Chestiunea naționalităților zace cu totul într'altceva, nu vîi spîriați, mă rog, și nu binevoiti a restrînge libertatea generală în urma spaii dei d-voastră. Mie, on. casă, nu-mi este teamă de naționalitățile din Ungaria! (Viteaz Ungur! Red. „Trib.“)

Pentru-ca chestiunea naționalităților s'îi fie bine rezolvată se recer două lucruri. Este necesar înainte de toate ca s'îi tăiem din rădăcină acele vîltoare, cari aduc naționalitățile noastre în legătură cu străinătatea, cu acele state înrudite, cărora le zace în interesul diplomatic, ca se țină în continuu la suprafăț chestia naționalităților. Este în interesul Ungariei, ca diplomația, comună se pună capăt sistemului dominant de atîția ani, e necesar cu deosebire ca se înceteze legăturile statelor balcanice cu naționalitățile de aci, ceea-ce este și interesul acelor state; pe urmă este necesar, ca noi s'îi dovedim înaintea Europei întregi, că față de toate naționalitățile aplicăm legile în mod uniform. (Magna petis! Red.)

Din acest punct de mîncare am luat cu regret la cunoștință o părere a lui Kossuth Ferencz, care face exercicierea dreptului electoral pendente dela cunoașterea limbii maghiare. Mă rog de iertare, dar' dreptul electoral nu se poate distribui după naționalitate, confesiune sau alte categorii, acesta este un drept înscut în toate statele. Dar' greșește dl Kossuth, dacă crede, că cel-ce nu cunoaște limba maghiară este dușman al patriei noastre! Este cu neputință și din acel punct de vedere, că în școalele naționalităților numai de 10 ani încoace și învață limba maghiară și nici nu putem pretinde ca conglomeratul de naționalități care se urcă la milioane să vorbească, s'îi scrie limba maghiară, pe cînd este mare numărul aceluia, cari propria limbă nu i-s'îi cunosc în cetire și scriere.

Fratele Kossuth este de puțin timp în mijlocul nostru și nu are praxa necesară. Dacă va merge ca s'îi desvolte acțiune în cercurile locuite de Slovaci, Germani sau Valachi se va convinge ușor, că în Ungaria sînt milioane (!) cari nu vorbesc, dar' simțesc ungurește și, on. casă, o țin de primejdis, a auzi din chiar gura lui Kossuth aceea teorie, că în Ungaria există o minoritate care exerciază drepturi politice, fără a fi îndreptățită la aceasta. Eu nu consider statul național al Ungariei de o armă de rasă a maghiarismului, ci de o figură a demnității, a legalității și a dreptății istorice din trecut și viitor. Toate naționalitățile ne atacă cu aceea, că statul nostru național se bazează pe forță; de același principiu este și Urechia, presidentul Ligei valache; dar' noi trebuie s'îi dovedim că nu au dreptate, că nu 7 sau 8 milioane de Maghiari stăpînesc această țeară și că nu numai acestia formează statul maghiar. Sînt convins, că numai o disparentă minoritate nu recunoaște caracterul național al statului maghiar. Perfecta recunoaștere o vom dobîndi numai dacă vom acorda drepturi naționalităților, căci fără drepturi politice nu putem pretinde dela el nici datorințe.

Revenind asupra obiectului declar, că sînt aderentul sufragiului universal și mă alătur la cei-ce de necesară proclamarea acestui principiu în Ungaria. Menținerea mai departe a censului, care s'a dovedit în Ungaria de ilegal și disproporționat ar fi o împotrivire progresului și tuturor reformelor și aceasta ar aduce cu sine, că nime din Ungaria nu va mai crede, că o lege, fie ea cît de liberală, ar fi expresia majorității parlamentului ce s'îi baza pe încrederea majorității poporului.

Sufragiul universal a devenit un credeu politic al Europei culte și eu cred, că e imposibil ca constituționalismul s'îi fie transplanțat în sângele poporului din Ungaria altfel decît prin sufragiul universal.

La noi ori-ce alegere este un capitol din știința belică (hadi tudomány). Alegerile nu sînt lupte constituționale, ci adevărate lupte, cari mai costă și parale multe. Azi-măne ajungem ca Anglia, de vom ave un parlament compus din milionari. Parlamentul nostru servește exclusiv plutocrației. Sufragiul universal vindecă aceste rele.

Înainte de a încheia revin asupra unui lucru cuprins în proiect, care dispune disciplinarea agitatorilor confesionali. Drept spunînd, acest capitol este cu totul superflu și trebuie s'îi excepționez, căci în nici o lege electorală din lume nu există vre-o dispoziție cu privire la agitatorii confesionali. Ideile aceste sînt rămășițele timpurilor reacționare, și trebuie s'îi le abandonăm.

E cunoscut, că interesele confesionale au avut totdeauna influența în politică și a o opri acum aceasta prin lege nu se poate. Nu se poate cu atât mai puțin prin o lege, așa zicând *ad hoc*, care se refere la oare-cari relațiuni. Această dispoziție se refere în-deosebi la agitațiunile catolicilor. Ar fi trist însă, când am provoca și având de dușman catolicismul. Ori-unde am umblat printre naționalitățile din Ungaria, am constatat, că romano-catolicii sînt adicții ideii de stat maghiar.

Ungaria stă în fața unei lupte teribile, care în curînd se va porni și care se va extinde nu numai asupra patriei noastre, dar în-deosebi asupra părților din Orientul Europei. În fața acestei lupte eu nu vreau a slăbi în Ungaria factorii maghiarismului, ci din contră a-i întări.

Votează proiectul, adăugînd, că acele pasaje, care învolvă în sine o lipsire a confesiunilor și a naționalităților de drepturile lor naturale, să fie eliminate cu privilegiul des-baterii speciale.

„Mégis hunczut a német“.

(sim.) Vineria trecută, în 29 Maiu c., a avut loc la tribunalul din Budapesta o pertractare, care în aparență are puțină însemnătate, eel puțin foile maghiare o tractează numai per tangentem, pe când în realitate ea aruncă o viață lumină asupra sentimentelor „nației singure alcătuitoare“ și ne dovedește de nou, că această nație își poate permite multe, foarte multe, poate să ioe în rîs și batjocuri chiar și lucruri, cari se rapoartă la capul înconerat, fără- ea să fie lovită de as-primeia legilor.

Casul e următorul:

La 15 Maiu a. c. casina maghiară din Lugoj a sîrbat aniversarea acestei zile și la banchet, ce s'a dat, un avocat din Lugoj, cu numele Dr. Stefan Szöllösy, a dat ordin muzicii să cânte cântău imnul împărețesc „Gott erhalte“ și apoi imediat după el să în-tonizeze cunoscutul cântec de batjocură: „Mégis hunczut a német...“

Procurorul a acusat pe numitul avocat pentru acest lucru cu crima de leșă maiestate, dar' tribunalul, în urma pertractării, ce s'a ținut Vineria trecută, l'a achitat, pe cuvînt, că acusatul n'a voit să vatemă persoana Regelui.

Aceasta e o curiozitate în chestie, dar' alte lucruri și mai curioase au eșit la iveală în decursul pertractării.

Procurorul a susținut, că „Gott erhalte“ este imnul familiei împărețești și căt timp aceeași persoană este împărat al Austriei și Rege al Ungariei, din punct de vedere al stimei și supunerii loiale nu se poate face din o persoană, două persoane, astfel deci luarea în rîs sau batjocorirea im-nului împărețesc constituie un fapt punibil, o crimă de leșă-maiestate.

Și ce a răspuns acusatul la întrebarea, că ce l'a înduplecat a dispune să se cânte ambele melodii una după alta?

Pur și simplu obiceiul — a zis el — și alții au făcut-o și totuși nu li-s'a întîmplat nimica.

Eată un răspuns pe cât de cinic, pe atât de exprimator de adevăr, și pe care l'a confirmat și Țiganul conducător al muzicii, care ca martor a spus-o verde, că zău, el de multe ori a cântat melodiile aceste una după alta!

Este de toată lumea știut, că imnul „Gott erhalte“, este imnul împărețesc, o știu aceasta și Maghiarii; căci de câte-ori merge undeva Regele, e primit cu acest imn, ba nu mai departe, decât și la deschiderea expo-siției millenare s'a cântat acest imn, cu toată solemnitatea, în prezența Curții regale. Și cu toate aceste a devenit obiceiul la Maghiari a batjocori acest imn, — așa ne spune advo-catul Szöllösy din Lugoj, — ba aceluia, cari comit acest lucru nu li-se întîmplat nimic, precum vedem că în adevăr nici lui Szöllösy nu li-se întîmplat nimic!

Consecința deci este, că a batjocori imnul împărețesc, este permis, ba încă și faci prin aceasta popularitate înaintea „na-țiunii“.

Am știut-o noi aceasta, cu deosebire de atunci, de când s'a întîmplat, acum câțiva ani, același cas în Dobrițin, când în visita împă-ratului-Rege acolo și când întreaga afacere s'a făcut mușama, dar' e bine, că acum se spune aceasta fără încungiur, în fața unui tribunal, care se și grăbește a achita pe acusat.

Confirmat acest lucru, ne putem da seamă de cutezanța Maghiarilor la alte lu-cruri de felul acesta. Cum și pentru- ce să se teamă ei a comite lucruri de asemenea natură, cari le par mai mici, mai puțin puni-bile? Dacă e permis a batjocori imnul impe-rial, pentru- ce să nu fie permis a batjocori și a huidui pe popoarele nemaghiare din pa-trie? De ac se explică lucrul, că noi sîntem zilnic batjocoriți în presa maghiară, în intru-piri, în societăți și pretutindenea. Tot ca

avem noi mai scump, onoarea noastră, națio-nală, limba și obiceiurile, adese-ori și biserica noastră, cu sacrele ei datine, la Maghiari formează obiect de rîs, de luat peste picior; noi sîntem timbrați de mișei, de răsvăritori, de oameni incapabili de cultură, imbecili și chiar trădători de patrie — și la toate acees-tea procurorii sînt surzi, nu vîd, nu aud nimic.

Devenit în patimă, în sânge acest obi-ceiu, această pornire, căreia nimeni n'a pu-ne frînă, Maghiarii merg și mai departe, defăimînd și vătămînd și pe alte popoare mai culte și mai puternice, decât ei, dacă nu le fac plăcerea de a-i tîmăia și a le cânta osana. Cu deosebire Nemții sînt luați în rîndul prim la fîtuț, ei sînt mai mult obiectul de batjo-cură și de rîs înaintea Maghiarilor, cu toate-că aproape tot ce au ei din cultură și civiliza-țiune, cu deosebire Nemților au s'e o mulț-mească. Și apoi tot ei sînt, cari se mînie foc, dacă vine un Lueger și le spune, că ti-călos și fără de onoare va fi acel German, care va lua parte la tîmbălăul millenar din Pesta.

Așa sînt batjocoriți Sîrbii și Românii din regat, așa Bulgarii, Boemii și celelalte po-poare.

Dar' unde, în care țeară a Europei e culte se mai întîmplă casuri de asemenea na-tură? Svedia și Norvegia încă au un rege co-mun, dar' se întîmplă acolo, ceea-ce se în-tîmplă la noi cu imnul regal? În alte țeri ale Europei asemenea locuiesc la oaltă mai multe popoare, dar' unde se întîmplă, ca ele să fie batjocorite și huiduite de un popor, cum sîntem noi batjocoriți din partea Maghiarilor?

Nicăiri, pentru-că un popor cult și cu sentimente nobile respectează și la contrarul seu, ceea-ce acela are mai scump, onoarea națională.

Prin astfel de purtare Maghiarii dau o eclatantă dovadă de contrarul, cultura lor — o spoială, sentimentul — sîlbatic și josnic.

Sînt lucruri vechi aceste pentru noi, sînt de mult constatate, dar' e bine să mar-căm erupțiunile de felul acesta, ca cu vreme să putem alcătui din ele un album presenta-bil, un album millenar — *ad majorem na-tionis maghiaricae gloriam*.

Cronică politică.

Ce se petrece în Balcani?

Seriind, la locul acesta, despre călăto-riile lui Ferdinand, am povestit pe scurt ce s'a petrecut pe timpul aflării lui în Belgrad, că veniseră acolo peste 2000 Bulgari, pentru a iniția, cu privilegiul acesta, în public, îm-păcarea și — chiar — alianța cu Sîrbii. Negreșit, că visita Bulgarilor cu acest scop a fost pusă la cale de către însuși Ferdinand, prin guvernul seu.

În timpul sărbătorilor de Rosalii, Sîrbii, au făcut ei un pas înainte către înfrățire, tatorcînd Bulgarilor visita. Deja la 23 Maiu spunea o depeșă oficială din Sofia, că: „din incidentul sărbătorilor întru amintirea sfinților apostoli Chiril și Metod au sosit ieri aici doisprăzece ziariști sîrbi, cari au fost salutați la gară de câțră numeroși membri ai presei din loc și printr-o delegație a con-siliului comunal“. Ear' la 25 Maiu, tot tele-graful oficios spunea: „Azi, înainte de amezai, au mai sosit încă 1000 de oaspeți din Sîrbia, printre cari cam la 30 oficeri. O mulțime foarte mare de lume li aștepta la gară și li petrecea în oraș. Vre-un per-sonagiu cu caracter oficial n'a fost la gară. În onoarea oaspeților Sîrbi se arangiază ban-chete și alt soi de sărbări în diferitele cer-curii sociale“.

Atăta numai spusese oficiosul, pe când foile din Viena și Budapesta n'aveau nici o știre particulară. Numai acum aflăm din „Zastava“ și „Branik“, care reproduc din foile sîrbești de dincolo raporturile de-spre visita Sîrbilor, cam ce se petrecu acolo. Ziariști, tinerimea studentescă, oficeri, ear' restul tot oameni de vază din toate ocu-pațiunile, peste tot cam la 1500 veniseră la Sofia, unde au fost primiți și cinstiți ca „ade-vărați frați, cari după o dușmănire ce dură multă vreme, se revîd și plîng de bu-curie că earăși se pot îmbrăța și voesc să trăească în așa bună înțelegere, ca nici-odată până acum“.

A eșit anume și o foaie ocașională (un număr unic) intitulată: „Bratski-list“ — „Foia de înfrățire“, în care anapărat articoli în cinci limbi slave: rusească, bulgară, sîrbă, croată și cehică. Articolul de fond a scris de un ziarist rus și zice între alte-le, că „Rusia de loc nu dorește a subjugă pe ceialalți Slavi și a-i exploata; ea nu vrea să-i conducă de mîna ei un preceptor, ei ca un frate mai în vîrstă vrea să le ajute furtu dezvoltarea lor de sine stătătoare și în lu-crarea lor în folosul omenirii“.

Articolul sîrbesc are de autor pe unul din cei mai buni ziariști sîrbi, Pera To-dorovici, care sub Milan a fost unul din fruntașii radicali, dar' pe urmă s'a ticăloșit

după modelul milanesc, așa încât acum doi ani, precum ne aducem aminte, spriginia pe cîntăreții și actorii teatrului din Belgrad, cari veniseră la Budapesta să de concert. Acum earăși s'a îndreptat și scrie între altele: „Bulgaria nu poate înghiți Sîrbia, nici aceasta nu poate înghiți Bulgaria; tocmai de aceea sînt avizate a trăi în bună înțelegere ajutându-se reciproc. Asta nu este poezie, ori fantasmă; aceasta este o lipsă viuă, reală, pe care ni-o dictează interesele noastre reale, cele mai deapropoe“.

De aceste interese reale se atinge și articolul scris în limba bulgară de publicistul Christici, zicînd: „Sîrbia și Bulgaria sînt țeri agricole, fără industrie, abia cunosc mașinile agricole, căi ferate au puține. Dacă nu voesc să devină pradă străinului, trebuie să se unească întru a se ajuta și apără mutual, precum și întru promovarea progresului modern“.

Poetul cel mai iubit al Bulgarilor, care a luat parte la toate răscoalele și în ultimul rășboiu, încărîndul Vazov scrie, că „a plîns de bucurie și el și miile de Bulgari la înțim-pinarea Sîrbilor; plîns-au de bucurie, de în-suflețire și dragoste... Două popoare tinere, voinice, bune, pline de forța vitală, înrudite de-apropoe, s'au îmbrățișat în iubire profundă reciprocă. În această îmbrățișare s'au stîns suvenirii întristătoare, din ea a răsărit întreg viitorul frumos, dedicat muncii rodnice, păcii, libertății și adevărului. Fie, ca ziua de azi să fie binecuvîntată! Zi mare, de nenit! Zi, în care am plîns dulce, în care am refăcut și simt, că am devenit om mai bun...“.

Croatul cere ca și Croații să fie pri-miți printre înfrății și spune: „Dacă vom lua în seamă mai mult natura decât istoria, solidaritatea noastră ar deveni trup mai cu-rînd, căci istoria ne arată calea egoismului, pe când natura ne duce la calea concordiei și a iubirii reciproce“.

În sfîrșit Cehul eată cum se pronunță în articolul seu despre solidaritatea popoare-lor slave: „Aș dori să pot vorbi către frații mei de lîngă Țermurele Vîltavei, pentru a le pute povesti toate impresiunile, pe care le-am resimțit vînd înfrățirea Sîrbilor cu Bulgarii. Ah, dacă aș pute transpune în acest moment pe toți Cehii, aci la poa-tele Vitoșului (muntele lîngă Sofia) îngân-durat, ca să-i atingă și pe ei schintea de dra-goste, care a scăpărat din înfrățirea Sîrbilor și Bulgarilor. Astăzi, vorba frate îmi sună așa de moale, de dulce. Ea e plină de far-mec și de duioșie, din ea respiră iubirea și în iubire e puterea...“.

Intrușiți odată cu toții la un banchet, înfrățiiți au trimis telegrame: Țarului, rege-lui Alexandru al Sîrbiei, principelui Ferdi-nand, principelui de Muntenegru, cari amîn-doi se aflau în Moscova la încoronare. Ei au și răspuns prin următoarele telegrame, ce au fost împărțite prin telegraf oficios din Sofia și ziarelor din străinătate. Principele Nikita al Montenegrinilor telegrafează:

„Întodeauna am nutrit dorința de a vedea statele balcanice trăind în concordie și unite într'un întreg sufletesc. Inima îmi de-bordează de bucurie asupra întîlnirii de azi a Sîrbilor și Bulgarilor; de bucurie, că ei acolo se îmbrățeșează întocmai cum am îm-brățoșat eu ieri pe principele Ferdinand. De această înfrățire a noastră se bucură și frații noștri dela Nord și o salută. Asta e lucru fi-resc și plăcut lui Dumnezeu. Vă mulțumesc, iubii frați pentru toasturi. La revedere în curînd la Sofia și Belgrad“.

Telegrama lui Ferdinand sună: „Mulțumesc din inimă pentru salutările, pe care mi-le-au trimis ziariști sîrbi și bul-gari, intrușiți în Sofia. Mai ales îmi era plă-cut, că salutul d-voastre l'am primit în Mos-cova, și încă în ziua de Sf. Kyril și Metod. Vă trimet salutări cordiale“.

Cu data dela 26 Maiu, telegraful ofi-cios din Sofia anunțase: „Oaspeții sîrbi s'au întors azi după amezai la Belgrad. Principesa Maria Luisa și prințul Boris au fost viu aclamați de ei“.

Principele Nikita e așteptat în Belgrad pe la 27 Iunie.

Poate-că și lucrurile acestea au influen-țat oare-cum asupra textului cuvîntelor îm-părețești roșite în delegațiuni.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Satulung, 20 Maiu v. 1896.

Domnule Redactor!

În 18 Maiu a avut loc mult trăgănată alegere de notar al II-lea în comuna noastră. Concurența au fost trei și anume: Laurian Barciannu, Nic. Fleschin și I. Radu. Duii Fleschin și Radu retrăgîndu-și concursele a rămas unul și anume dl Barciannu, a cărui documente au fost pitulate de către un alt candidat la po-stul de notar, cu numele Seewaldt. La în-ceput făcuse o învoială cu Ungurii, ca postul al doilea de notar să fie rezervat unui Ro-mân, o parte din ei s'au și învoit, însă nu s'au ținut de cuvînt, căci deși în cele din

urmă protopretorul a candidat pe cei doi Români, Barciannu și Jarca, cel din urmă to-tuși a căpătat numai 21 voturi, ale Româ-nilor, ear' practicanul de farmacie, Seewaldt, tată a vre-o 4 copii nelegitiimi de semînția neorustică, a fost ales cu 25 voturi. Eată cum își știu ei ținea cuvîntul! Cu Ungurii a votat și uscătura Urezu Rezső. Rușine să-i fie!

— Vineri noaptea în 17 l. c. pe la orele 10, când directorul Domeștiu Dogariu îm-preună cu învătătorii I. Nan și C. Dogariu își petreceau cu familia în filigoria din curtea școalei — se pomenesec deodată cu o ploaie de bolovani, așa că de nu stîngeam luminile spre a nu fi observați — puteau fi toți schi-lăviți și cu capetele sparte, ear' în dimineața zilei următoare aflară spre marea lor indig-nare că școala română e pîngărită în modul cel mai scîrbos și mai unguresc.

Duminecă în 19 Maiu a. c. ținîndu-se la această școală maiialul copiilor; doi gen-darmi se prezentează la numitul director, în-țrebind de ateag național, de care însumi am firma convingere, că nici nu se află la această școală, afară de unul de dolu.

La orele 7 seara, după-ce se termină sărbătoarea școlară, și după-ce copiii de școală se împrăștiară, mai mulți tineri voiau să pe-treacă în cerc foarte restrîns și în mod în-ofensiv spre care scop opriți și musica. S'e pomenesec însă din nou cu gendarmii, care ti provoacă să se împrăștie, și astfel a fost disol-vată o petrecere ce purta timbrul nevinovăției.

Pe mulți li vor surprinde aceste stări de lucruri, pe mine însă acum nu mă mai surprinde nici aceea cum vrednicul noar Ga-vruș a putut căde jertfă unei mîni sacralege în ziua albă, în centrul comunei.

Pot veni casuri și mai îngrozitoare și nici acelea nu mă mai surprinde — căci la noi e putred mîrul — și putreziciunea în al ei proces grăbește cu pași uriași.

E timpul, ca odată să se purifice aerul. Apelez la onor. domn protopretor Sonda, care a dat deja probe de bune forțe intelec-tuale și executatoare, și mai virtos la prea on. domni comite și vicecomite suprem, că e necesitate grabnică se intervină pentru sa-narea rîului și paralisarea lui, căci altcum și domniile-lor se vor face responsabili de urmările acestor soi de fapte. Acest apel nu l'a fac numai în interesul națiunii mele ca Român, ci în interesul binelui comun, căci poporul maghiar și bărbații maghiari de ca-cter, încă pretind acesta.

Romul Verșea,
membru în comitet.

MILLENIADE.

Maial millenar cu conflicte.

— Scrisoare particulară. —

Măderat, 29 Maiu n.

Învătătorul Kovács Béla, dela școala ji-dano-maghiară din Măderat (comit. Arad), la 14/26 Maiu a arangiat cu elevii sei, între cari durere, cea mai mare parte sînt Români, — un maial millenar. Dimineața au plecat cu mare alaiu, însoțiți de Jidovii și cățiva mă-iestri din comună, cu steaguri și cocarde na-ționale maghiare. Sbiieran bieții copii la „éjen“ și cântau hore ungurești, pe cari nu le înțelegeau; ear' caravana ce-i însoția sbiera renumita poezie, floarea culturii maghiare dela Cuj: „Kerek es a aszemle, etc.“ Români răb-duriți și cumpănați dela fire, disconsiderându-i le-au dat bună pace și-i făcă cheful. După-ce au ajuns la locul de petrecere, învătătorul K. i-au adunat la un loc și le-au cetit ceva de pe o scrisoare — sigur lauda, că de o mie de ani împrăștie la cultură ungurească între noi, apoi au pus pe niște băieți să declameze niște poezii, pe cari auzindu-le și cei mai în-vătăți Unguri, nu le-ar fi priceput. În urmă s'a început cheful, dar' știu coala pe ungurie — și jocul.

Auzind acest tîmbălău uniți juri români, ce se aflau păsînd vitele prin împregiurime, s'au apropiat și ei ca să vadă petrecerea. Pre-sența lor însă nu a convenit învătătorului, care de altcum era beat cum se cade. El se ap-ropie de un tînăr român cu numele Ioan G a b o r și l' provocă să meargă de acolo, la ce primește răspunsul: că nu-i pădurea a lui, și, că nefăcînd nimîrui nici un rău poate să stea acolo. La aceasta propagatorul cul-turii maghiare ti trage 2 palme de i-se umflă fața. Tînărul fiind unul dintre coriști și unul dintre cei mai solizi juri, surprins de această obrăznicie s'a retras fără vorbă; ear' petrecerea a decurs mai departe.

Notarul comunal și scriitorul, precum și un negustor român, care făcă erau de față, vîndînd acestea s'au necăjit și au plecat mai de timpuriu către casă.

Venind spre casă la 8 ore seara, cara-vana trecînd tocmai pe lîngă casa celui bă-tut; fratele lui cel mai mare, care totodată e și so' dat, s'a apropiat de trupă și se ceară seamă dela eroul zilei, pentru palmele date fratelui seu, când deodată s'e vede împresurat de

măiestrii cei beți. Vîndînd aceasta vecinii, ti-neri și bătrîni, cari ședeau la stradă, se apro-pie să-l scoată; să fi vîzut atunci pe vitejii maghiari care încătore.

Fugiau vitejii de se prăpădia lumea. În fuga lor li-se părea, că tot satul aleargă după ei, căci auzînd tropot înapoia lor — și neprivînd înapoi se vadă că cine e — cugetau că sînt Românii. Acestia însă pufnuiau de rîs, vîndînd vitejia maghiară.

Și tot tut'o fugă nebună, ca vai de ei, au alergat unul mai tare ca altul, până la casa comunală.

După-ce și-au mai venit puțin în fire și vîndînd că pericolul tot nu-i la ei în spate, au început a porni notarului (?) să trimită după gendarmi, că vieța li-e în pericol; că de nu, vor scrie ministrului să trimită soldați, că-i omoară Românii. Mai acusan pe părin-tele I. Morariu și pe învătătorul P. Vancu, că ei sînt de vină, apoi pe notarul și scrii-torul și pe negustorul român ti învinuiau, că ei au zis către oameni să le stea în cale, și căte alte nebunii eșite din capetele inferbî-n-tate de beutură.

Se plîngeau că i-au bătut Românii. Mai și li? dar' dacă se vor fi lovit de oaltă sco-borînd dealul, ori vor fi căzut în atare pîrîu?

Destul, că de 2 zile avem în comună 4 gendarmi, cari caută după — adevăr. Turcul te bate, și tot el te judecă. Ei au dat palmă junelui român și tot ei aduc gendarmii să ne judece. Poporul e indignat și murmură, așteptînd cu nerăbdare sfîrșitul comediei.

Vom vedea ce va mai fi și atunci vom raporta.

Săteanul.

Finalul.

— 2 Iunie n.

— Vitejii millenari au acusat la pre-torul pe tînărul Ioan Gabor, că s'a dus cu sîcurea asupra lor în pădure; apoi pe frate-seu mai mare și încă pe unul, că le-ar fi eșit în cale să-i omoară. Gabor jun. a fost absolvat; (Dar' eu palmile primite dela dască-lul Kovács cum a rămas? Red. „Trib.“) frate-seu mai mare a fost judecat la 9 zile arest și 20 fl.; ear' celalalt la 8 zile arest și 10 fl.

Premiile Academiei-Române.

B. Premii pentru lucrări puse la con-curs cu subiecte date.

(Urmare).

XIX. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 6000 lei, se va decerne în sesiunea ge-ne-rală din anul 1901 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Istoria critică asupra chinezatelor și districtelor autonome românești din Transil-vania, Ungaria și Binaț, cu privire și la in-stituțiunea chinezilor din celelalte țeri locuite de Români, însoțită în anexe de documente.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1900.

XX. *Premiul statului Laszăr*, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1901 celei mai bune lucrări în limba română asupra următorului subiect:

Fauna ichtiologică a României.

Autorul va avea să facă:

1. Descrierea genurilor și speciilor de pești cari trăesc în apele României din dife-ritele sale regiuni, făcînd reprezentațiunea lor în desemn, sau cel puțin în fotografie.
2. Va arăta cari din aceste specii sînt migratoare și la ce epocă fac migrațiunile lor.
3. Va arăta care este epoca și modul cum aceste specii depun ouăle lor.
4. Va arăta starea actuală a industriei pescăriei în România din punctul de vedere tehnic și economic.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1900.

XXI. *Premiul Anastasie Fetcu*, de 3.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1901 celei mai bune lucrări în limba română asupra următorului subiect:

Charta agronomică a României.

Lucrarea se va face după următoarea programă:

I. Partea grafică. — Întemeiîndu-se pe cele mai recente date și studii statistice, eco-nomice și agricole, autorul va reprezenta, prin diferite charte în colori nuanțate, starea dife-ritelor producțiuni agricole și forestiere ale țerii, repărțite pe județe.

Astfel, câte o chartă specială va înfă-țișa repartițiunea culturii grăului și altor plante în diferite județe.

Coloarea va fi cu atât mai închisă cu cât cultura plantelor va fi mai întinsă pe o suprafață dată.

O chartă specială va fi consacrată pen-tru fiecare din plantele următoare: grăul, sîcara, porumbul, orzul, ovîsul, rapița, fîna-țele naturale și pășunile, pădurile.

Pentru plantele a căror cultură este pu-țin întinsă, precum sînt inul, tutunul, cânepa și altele, autorul se va mărgini la indicațiuni statistice.

O chartă specială va înfățișa repartizarea viilor în toată România înainte de invasiunea filoxerică; ear' în datele statistice se va arăta întinderea viilor distruse de filoxeră.

O altă chartă va înfățișa repartitiunea prunilor și pomilor roditori în regiuni lor speciale, adică ale colinelor.

O chartă va fi consacrată special pădurilor din România.

Charte speciale vor înfățișa diferite animale domestice și anume: specia cavaliu, specia bovină, specia ovină și specia porcine.

Dimensiunile fiecărei charte vor fi între 20 și 30 cm. de latură.

Autorul se va povățui de cele mai nou publicat: de atlasuri agricole, făcute în Franța, Germania, Austro-Ungaria, Rusia și alte țări, în care pe lângă intensiunile colorilor se dau și întinderile pe hârtie măsurată.

II. Partea statistică. — După o scurtă notiță asupra stării actuale a economiei rurale în România autorul va înfățișa un studiu statistic, care va cuprinde:

1. Teritoriul total al României.
2. Terenurile agricole, cuprinzând suprafața pământului ocupat de cereale, fânate, vii, pomi roditori, păduri și alte producțiuni agricole.
3. Valoarea venală medie pe hectar a diferitelor pământuri, pe județe și regiuni.
4. Valoarea locativă medie pe hectar, tot pe județe, a pământului de arătură, a fânătelor.
5. Numărul contribuabililor funciari, cuprinzând proprietatea mare și cea țărănească, cu sumele ce reprezintă.
6. Întinderea medie și mersul exploatațiunilor agricole.
7. Popolațiunea totală a României.
8. Popolațiunea agricolă.
9. Prețul de mijloc al grâului, porumbului și orzului în cei din urmă 25 de ani.
10. Exportul României în cei din urmă 25 ani.

A doua parte a notițiunilor statistice va cuprinde:

1. Întinderea culturilor pentru fiecare plantă cultivată și producțiunea totală a diferitelor plante.
 2. Statistica diferitelor specii de animale domestice.
- Autorul, luând acest program, ca un minimum de indicațiuni, va putea introduce toate notițele relative la subiect. Se atrage atențiunea, ca autorul să țină seamă de publicațiunile analoage cele mai recente făcute în Europa.

Terminalul prezentării manuscriselor la concurs va fi până la 1 Septembrie 1900.

(Va urma).

REVISTA PRESEI.

"Gazeta Transilvaniei" (nr. 113) are un prim-articol intitulat: "Vorbarie ungurească". Tractează asupra proiectului de lege despre judecătura Curiei în afaceri electorale, arătând motivele și tendințele șoviniste ale acestui proiect. Se mai amintește în articol limbuța caracteristică deputaților maghiari, susținându-se că:

"De câte ori vine în discuțiune câte o chestiune de însemnătate gravă principiară, când se relevă în fața postulatului de libertate constituțională chestiunea predominanțiilor lor de rasă, pe care ei o numesc chestiune de a fi sau a nu fi, totdeauna se găsește vorbitori între ei, cari împungă peste țință și isbucnesc în câte o exclamație, care îi face să se rușineze ei înșiși de despotismul, ce-l exercită, și de nedreptatea ce o fac națiunilor, nemaghiare".

Pentru ilustrarea acestora se aduce drept specimen așezăturile aventurierului Pázmándy, că "chestiunea naționalităților n-o putem rezolva decât numai fiind cu deplină echitate față de ele", precum și discuția între Pázmándy și Kossuth, asupra votului universal, care "este și rămâne, ca toate de soiul ei, numai academică".

"Mai bine a nimerito — încheie "Gazeta" — deputatul Adam Horvath, care a dat în glasul lui Mocsary și apărând votul universal a spus-o verde, că Maghiarii asupra naționalităților și știrbesc drepturile lor legale. — Vorbele lui au produs un șmopot asurzitor, dar tocmai pentru aceea adevărul lor apare într-o lumină și mai mare".

"Dreptatea" (nr. 113) tactează la locul prim, sub titlul "Tripliceana și Români" o importantă chestiune din domeniul politicii înalte: ținuta noastră față de tripla alianță, numită peste munți în sens ironic: "triplicea". Ansa la acest prim principiu a dat un articol al marelui ziar "Figaro", care "face prognosticul, că în scurtă vreme și România are să intre în apele Rusiei — grație politicii leșului Goluchovski". Articolul numitei foi intitulat "L'evolution de la Serbie" se ocupă de incidentul asprului conflict, iscat deunăzi între Serbia și Ungaria, cu slăbirea triplei alianțe, dela care

s'au depărtat în timpul din urmă atât Bulgaria cât și Serbia și constată, că "România singură rămâne încă credincioasă vechilor prejudețe, dar' că și ea le va abandona în curând".

"Dacă statul român — scrie "Dreptatea" — va intra vre-o dată în alianță cu Rusia în contra monarhiei noastre sau nu, pe noi Românii oropșiți din această țeară n'are să ne preocupe. Această grijă o poartă cu mai multă înțelepciune și neadmire regele Carol. Ceea-ce e bine se știe în Europa, ba se o știe mai virtuos aceia ce țin în mână lor soartă patriei noastre, este, că oare poporul român din Austro-Ungaria de origine latină, dar' de ritul bisericii rusești, înspre care din alianțele europene inclină cu simpatia sa, dela cine poate aștepta salvarea din încetușarea spirituală și economică în care se află?"

După aceste articole amintește, că în importantă conferință națională dela 1888 s'a pronunțat prin graiul presidentului de atunci V. Babeș, că "partidul național român pururea credincios casei domnitoare Habsburgice se declară aderent al triplei alianțe". Ear' despre acest act de o rară importanță a luat notă întreaga presă din țeară și străinătate.

"Aceasta" — crede "Dreptatea" — "a fost ultima conferință în care s'a manifestat solidaritatea sublimă a poporului român".

"De atunci — continuă numitul ziar — multe necazuri au dat peste noi. Mai întâiu scisiunea din incidentul Memorandului, care a fost începutul desbinării și certelor scârboase, intrigilor și denunțurilor. Apoi au urmat persecuțiunile nesfârșite a capilor conducători, întemnițări, reglementări și opriri a adunărilor".

Poenta articolului constă în următoarele șiruri dela sfârșit:

"Presupunând că ni-s'ar da voe, grație unui moment lucid al guvernului, să ținem o conferință mare națională politică;

Presupunând că punctul prim al programului ar suna: a se anunța, dacă mai susține adunarea votul de acum 8 ani privitor la simpatia pentru tripla alianță?"

Somez pe fiecare Român să-și întrebe inima azi cum ar vota?"

CRONICĂ

Sibiin, 5 Iunie n. 1896.

Halucinațiile stivei din Sibiin.

Fișica guvernamentală din Sibiin, numită "Hermannstädter Zeitung", publică la primul loc din numărul său de Joi meditațiunile sale asupra lui Ugon, și sfârșește cu unele invective la adresa Sașilor verzi. Eată unele flori din smintitele meditațiuni: "Ugon Gábor s'a făcut prost, când s'a încercat a confunda opinia poporului săsesc cu palavrele (das alberne Geschwätz) verziilor, cari sar ca mămuțele în apă, pentru-ca se scoată de acolo "per Mops" conferința Românilor".

Ear' la sfârșit se zice: "Și verziilor în jurul milenului în organul german al Ligei culturale române ("Kronstädter Zeitung". Red.), numindu-l mișel și năvalind ca și niște lupi turbați în contra conaționalilor cari se arată la expoziție. O judecare a atitudinii acelor verzi, cari au primit rolul antelupătorilor pentru aspirațiunile tribunaiștilor este".

Merită oare aceste halucinații vre-un răspuns? Nu, noi nu răspundem decât oamenilor, a căror minte normală n'o tragem la îndoială!

Un matriculant român.

Poporul român din Țeara-Oltului este în general cunoscut de popor isteț, curat și iubitor de ordine și cu atât mai mult în comunele foste grănițerești. Scărba despre care voese să amintesc s'a întâmplat în comuna Voila, una dintre cele mai de ordine comune. În 30 Maiu n. s'au prezentat înaintea matriculantului cercul Danil Șerban, supranumit de băitârșii lui "kicsi oláh și Garibaldi", tinerul Mihail Mureșanu și fidațata sa Maria Gabor pentru a subscrie actul că s'atoriei lor. Di matriculant, cu toate-că părțile s'au înfășoșat în mod cuvindios, plin de îngâmfare și hataiom i-au hăduisit să se îmbrace ca și la cununie în stănta bisericească. Jădigați până în suflet de purtarea micului pașe administrativ-matriculant oamenii se duseră, căci Românul e bun și ascultător și împliniră pofta matriculantului român de naștere și din familie fostă grănițerească, care azi, căci din sudoarea poporului românesc și-a asigurat o plauă de 600 fl. v. a., ca notat plin de îngâmfare să poartă în mod scărboș față de aceia cari îl susțin. Rușine să-și fie.

Un nuntaș.

Blamați cu deservire.

Foile maghiare anunță, că ieri s'a ținut la tribunalul din Caransebeș pertractarea în chestia "vătămării stegului maghiar". Acusații: Ioan Popovici, Gavril Secășan și George Frete, toți trei teologi români dela seminarul de acolo, au fost achitați în lipsă de dovezi. Ei, nu i-așa, că v'blamarăți strânic cu "gravele" d-voastre bănuiele, dlor "patrioți"?

Adevărul se face oare?

"Altkölnmänn" (nr. 138) aduce ca sigură știre, că la 11 Iunie n. 692 de Români din comitatul Caras-Severin vor sosi la Pesta, spre a vizita expoziția și că direcțiunea expoziției se pregătește a primi cu mare pompă pe oaspeții români. Să fie oare cu putință o așa dejosire din partea Românilor noștri din Caras-Severin?

Nu ne vine a crede, căci acest pas fatal ar fi cea mai mărșavă tradare de neam! De altfel cerem urgente lămuriri în chestie! —

Sporirea păgânilor. Primul următoarele: Referitor la publicațiunea din ziarul "Tribuna" nr. 106 sub titlul: "Sporirea păgânilor", îmi țin de datorință în interesul adevărului a reflecta, că la mine s'a prezentat spre a se declara de după legea cea modernă milenară, la "neconfesionalism" nu 60, ci numai 14—15 indivizi și ai acestia din ceata secetă așa numiți: "baptiști" — pocăiți — cari dureră s'au ivit și în comuna noastră. Susceperea acestora la noi, putem cu conștiință curată mărturisii — precum cu multă prudență a reflectat și părintele V. Mangra — s'a făcut în urma sâmenșiei aruncată pe timpul de vecinică pomenire a păstoririi părintelui protopop Moise Boșcan, — prin întrigile, certele și peste tot prin ținuta sa atât în, cât și afară de biserică, nedeamă de un adevărat păstor sufletesc. Arhivul parohial local reglindea destul de lămurit activitatea și peste tot individualitatea caracterului său. Ca deosebită stimă: Grigorie Mladin, preot român.

Părintele Lucaciu, după-cum ne anunță foile din București, ba chiar și informațiuni private, a fost denumit *predicator* la catedrala catolică din București.

Catastrofa dela Moscova. Despre cauzele feroasei catastrofe se telegrafează știri importante din Moscova. Din mâncările destinate a se împărți între popor s'a furat o mare parte. Și de oare-ce funcționarii se temeau de control, au lăsat mulțimea din adins să se apropie tot mai mult de corturi, pentru-ca poporul să răpească din mâncări, ear' controla se devină astfel imposibilă. Mulțimea a năvălit în corturi și așa s'a început catastrofa.

Austria și catastrofa din Moscova. "Freidenblatt", ziarul oficios al ministerului nostru de externe, exprimă sincerele păreri de rău ale întregii monarhii din incidentul catastrofei dela Chodinskij, care a umplut de profundă durere casa imperială și națiunea rusească, amicele Austriei.

Țarul și catastrofa. Corespondentul din Moscova al lui "Kölnische Zeitung" comunică știrea, că Țarul și Țarevna la vesele catastrofele au abzis la început de celelate festivități și s'au hotărât a nu lua parte nici la balul diplomaților. Ministrul rusec de externe a reușit însă să abată părechia imperială dela acest plan, de oare-ce balul marelui ambasador francez are importanță politică. Astfel Țarul a promis că va participa la acel bal și în urma acesteia se vor ține și celelate sărbări.

Neolog. *Amalia Roșescu*, după un morb plin de suferință, și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului, în 21 Maiu v. la 10 ore a. m., în etate de 20 ani. În mormântarea a fost Joi în 4 Iunie n. după ritul bisericii gr.-ort., în cimitirul comun din Cluj. O depălung: ved Ana Roșescu n. Teufianu, Tului cu soția Ana, Corneliu și Romul, Elisa m. Dr. Isaac, ved. Aurelia, Maria m. Dr. Nestor Oprean, ca frați, surori și cumnați. Valeria, Iuliu și Geni: Aureliu, Valeria, Emil și Lucia, Horea, Traian și Mircea; Viorica și Marița, ca nepoți și nepoate. Ved. Maria Janchi, Eudochia Nasta și ved. Elena Lăpușeanu, ca mătuși, Ved. Maria Ioanovici, Maria m. Lazar, Elisa m. Bohățel, Aurelia, Marița, Victoria și Lucreția, ca verișoare și numeroși conșăngeni.

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului "TRIBUNA"

Mai nou.

Meetingul din Viena.

Marele meeting, despre care am spus, că îl va arangia partidul social-cristin din Viena, în frunte cu Dr. Lueger, este conchemat deja pe Marți, 9 Iunie n.

Aflăm, că între oratorii, cari vor lua cuvântul, pe lângă Dr. Lueger, mai e și deputatul Monsignor Dr. Scheicher, care va vorbi despre stările interne ale Ungariei, arătând și care este poziția naționalităților, mai ales a Românilor.

Cei-ce doresc se salute această măreță întrunire, se facă lucrul acesta imediat, prin scrisori, și în 8—9 Iunie prin telegrame. Scrisorile se pot înmanua prin dl. Al. Vajda-Voevod, IX. Brunnbadgasse 5, II., 12. Telegramele se se de cu adresa următoare: "Versammlung, Seobodaasal, Prater, Wien".

Să arătăm, că privim cu interes la cei-ce se interesează de soartea noastră!

Proces?

Pe mâine, dl. A. Baltes, responsabilul nostru pentru redacție și dl. I. Marschall, resp. pentru tipar, sânt citați la judele de instrucție "büntető ügyben"...

Archi-scandalul din București

crește mereu. Arhiepiscopul Valerian a declarat ieri în sinod, că numai amenințat și-a dat votul contra Metropolitului. El și-a retras iscălitura. Ministrul Poni aduse atunci pe episcopul Ieronim dela Roman, care a iscălit și el condamnarea, deși la ședința, în care s'a făcut n'a fost de față. Guvernul s'a hotărât a executa sentința și fără confirmarea regelui, care până acum n'a subscris-o. Se șvonește, că ministerul și-a dat demisia. Agitația e foarte mare.

Bibliografie.

La librăria "Institutului Tipografic" din Sibiin se află următoarele cărți:

"Memorial", Arhiep. și Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea . . . fl. 1.30

"Doina", conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu . . . —.28

"Critice" 1867—1892, de Maiorrescu. Vol. I. și II. 2 fl. — cr. . . 4.—

"Poveștile Bănatului", de Căstana . . . —.30

"Literatura popor. română", de Gaster . . . 2.50

"Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou", de Dr. Iuliu Olariu . . . 2.50

"Cersitorul", dramă în 2 acte de Lăvescu . . . —.50

"tudii Critice", de Ghera. Vol. I. și II. 2 fl. 20 cr. . . 4.—

"Higiiena română", de Dr. Leo Mureșianu . . . 1.—

"Izvoade", de Demetrescu . . . 4.—

"Trandafiri și vioarele", de Pop-Reteganu . . . —.60

"Din Moldova", schițe de Kotzebue . . . 1.—

"Floarea din Firenze", de Livescu . . . —.50

"Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul", de Nicolae Bălescu . . . 2.—

"Trăvnițe", 10 piese Slovacesti. Vol. I. și II. 1 fl. 50 cr. . . 3.—

"Scrisorile părinților apostolești", de Dr. Iuliu Olariu . . . —.70

"Merinde dela școală", de Popa . . . —.60

"Despre influența împregiurării", de Panaite Zosin . . . —.50

"Memorii din timpul rășboiului", de Georgescu . . . —.88

"Pui de lei", poezii eroice, de Nenitescu . . . 1.—

ediție de gală . . . 2.—

"Iosii", de Macedonski . . . 2.—

"Copii de pe natură", de Negruzzi . . . 1.50

La comanda din afară se se adaugă pentru portul postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandă modalitatea din urmă.

A apărut în editura librăriei Carol Müller Poessii de Ioan N. Roman; poetul gingaș și delicat, atât de căutat și atât de apreciat de toți cetitorii de gust și-a adunat toate frumoasele sale producțiuni într-un volum, care a apărut acum de curând și căruia presa i-a făcut o călduroasă primire, justificată de valoarea operei literare a dlui Roman.

Volumul în elegantă ediție, cu 230 pagine, se vinde cu prețul de 1 leu (50 cr.)

A apărut:

"Călăușă în dreptul cambial". De Nicolae Nilvan, avocat și director executiv al institutului de credit și economii chioran. Brașov. Tipografia A. Marășianu, 1896. Prețul 1 fl. sau 2 coroane.

Căldindarul zilei.

6 Iunie n. 1896.

Iulian: Afl. cap. S. Ioan Bot.
Gregorian: Norbertus.
Soarele: răsare 4.57, apune 7.53 m.

Buletin meteorologic.

Sibiin, 5 Iunie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 736.5)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observat	Diferența din presia		
736.1	-0.9	+14.0	+25.2+11.0
			80

Din țeară 3 Iunie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	Măria
Budapesta	763	-18.6	—	—
Sktinar	763	-18.6	SV	1
Cluj	64	13.6	—	—
Orșova	763	13.6	N/	1
Arad	763	10.3	SV	n
Pașcova	763	-18.3	SV	3

Posta redacțiunii.

Dlul E. S. în A. I. Adresa completă a dlui Dr. Lueger e: Dr. Carl Lueger, advocat, Vicebürgermeister des Kaiserlichen Haupt-u. Residenzstadt Wien, Reichsrath und Landtagsabgeordneter, Ritter des Franz Joseph Ordens, etc. Wien, V. Wienstrasse Nr. 57.

De sub Clojocae. Cel puțin nouă, trebuie să ne arăți numele cel adevărat. De altcum poezia e nepublicabilă.

Sosiți în Sibiin.

În 5 Iunie n. 1896.

Hotel "Imperatul Romanilor". S. Lipovan, sublocotenent din Crișova. H. Rothman, din Alba-Iulia. B. Hudol'n, forestier din Agnita. Dr. A. Haupt din Budapesta. Mandel și Hoffman, antreprenori din Budapesta. Schlupman din Nizza, L. Schwarz din Meran, I. Weczer din Brün, Morgenstern și P. Kallhausen și Barenas König, privatieri. B. Nagy, inginer din Cluj. Preisch, inginer suprem din Seliște. I. Nicola, oficial din Timisoara.

Hotel "Neurichter". D-na Szalay și d-na Fekete, privatieri din Seghedin. M. Weiss din Budapesta, N. Csiki și E. Greif din Viena, volgiatori. L. Peterky cu soția, artist din Viena, I. Heller din Brün. C. Batzin, comerciant din Gherla.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Iunie n. 1896.

Sămînțe		Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo	
			dela	până		dela	până
Grâu							
Bântănesc nou	77	6.70	6.80	78	6.75	7.90	
Grâu dela Tisa	77	6.75	6.85	78	6.80	7.95	
Grâu „Pesta	77	6.70	6.8	78	6.75	6.90	
Grâu de Alba-Reg.	77	6.70	6.80	78	6.75	6.90	
„Bacsa	77	6.80	6.90	78	6.85	7.—	
Grâu ung. de Nord	77	—	—	78	—	—	
Sămînțe, vechi ori noue		Solul	Qualitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.		
					dela	până	
Săcară			70—72	6.30	6.35		
Orz		de nutreț de vînare	60—62	4.40	4.70		
„		de bere	62—64	—	—		
Orz		—	64—66	—	—		
Cucuruz (porumb)		băntă, de alt soi	39—41	6.05	6.35		
„			75	4.05	4.10		
Mein			—	3.95	4.—		
Hrișcă			—	5.25	5.50		
Marți pe termen.	Grâu	Sept.-Oct.	6.66	6.67			
	„	Sept.-Oct.	6.66	6.67			
	Cucuruz	Sept.-Oct.	4.08	4.08			
	„	Sept.-Oct.	4.08	4.08			
	Orz	Sept.-Oct.	4.04	4.09			
„	„	Sept.-Oct.	5.43	5.45			
Produse diverse		Solul			General		
					dela	până	
Peștii „pe 100 kg. program.	3km. de trif.	Lucernă ungurească	27.—	35.—			
	„	roșie	38.—	30.—			
	Oleu de rap.	rafinat	49.50	50.—			
	Uns. de porc	dela Pesta	—	—			
	„	dela țeară	—	—			
	Slănină	avântată	52.—	54.—			
	„	sfumată	—	—			
	Său	—	—	—			
	Trufe	—	12.76	13.25			
	Lictar	slavon, nou	15.10	16.—			
	„	bântănesc	14.—	14.50			
	Miere	brută	—	—			
„	galbînă străcurată	—	—				
Ceară	de Rosenau	—	—				
S p i r t					Bani	Marți	
Brut, pentru rafinare					14.75	15.—	
Rafinat, pentru comercianți mari					52.—	2.50	
Brut, „ „ „					49.75	50.25	
Obs.: Urcarea prețurilor față cu sept. treacă de datele lipsei de oferte.							

Cursul pieții din Sibiin.

Din 5 Iunie n. 1896.

Hărțile-monetă române	Cump.	9.45	vend.	9.51
Lire turcești		10.6		10.7
Imperial		9.60		9.65
Ruble rusești	100 a	126 1/4		1.27 1/4
Galbeni		5.60		5.63
Napoleon d'or		9.48		9.53
(rusești)		9.44		9.50

Bursa din Budapesta.

Din 8 Iunie n. 1896.

Renta de aur ung. 6%		122.15
" de aur ung. 4%		98.75
" val. cor. 4%		125.50
Imprumutul câilor ferate ung.		121.50
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		102.—
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		97.—
Bonuri rurale ung.		98.—
" croate-slavone		99.—
Obligațiunile desp. regalilor		100.10

Concurs.

Subscrisa societate de industria de lemne, deschide concurs pentru un post de **comptabil**

pentru afacerea situată în România, la depărtare de 10 chlm. de hotarul Turnului-roșu, cu un salariu de 800 fl. anual, locuință, încălzit și luminat.

Reflecțiilor se cere se poseadă în scris și vorbire limbile română, germană și maghiară. Cei cari au fost aplicați în astfel de afaceri și cei neînșurați sunt preferați.

Petițiile sunt a se înainta, dimpreună cu copia documentelor, la firma subscrisă.

Postul este de ocupat, cel mult până la 1 Iulie. [1516] 3-3

Giacomuzzi și Comp.,
Turnu-roșu (Verestorony).

Doi învățăcei

se primesc în franzelăria lui

Petru Moga,

Sibiu, Strada Cisnădiei nr. 44.
[1526] 3-5

Hârtie

pentru

scrierea de model la examen (Propise)

se află de vânzare la „Institutul Tipografic” din Sibiu.

100 bucati 65 cr. 24

Banca generală de asigurare**„TRANSILVANIA”**

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[803] 27--

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe cazul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătită:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1892 fl. 954,106.—	în a. 1870—1892 fl. 754,999.32
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
în a. 1895 „ 50,463.35	în a. 1895 „ 66,862.11
Suma fl. 1,095,828.40	Suma fl. 934,639.71

2,030.468 fl. 11 cr.

Conform bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se ucră la **960.343 fl. 42 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, presun și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30 cr. sau 60 bani.**
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Păpăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcălă și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Tolu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcăritul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la **80 cr. sau 1 leu 20 bani.**
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turoului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genavray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotoca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărălnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teasă.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărețoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoia.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcălă în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Șăgăritul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Muscul-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Moșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfa. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghilassoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Pozaul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Mica Fadoță.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalina pșourarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoia. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Millo.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plieuri în casete.

EDITURA

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.